

1
Samen gelachen,
samen geleefd.
Alweer een paar dagen uit het oog,
nu voor altijd een speciale plaats in mijn hart.

2
Je hebt je strijd dapper gestreden,
rust nu maar uit.
Dag

3
Lieve

we bewonderen je kracht die je leven gaf.
Moedig was je strijd.
We gaan je missen.....

4
Herinner mij niet in sombere dagen,
herinner mij in de stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.

5
Een schitterend leven vanjaren
Kwam plotseling tot bedaren.

6
Elke dag was voor jou een feest,
en toen was het stil.....

7
Je bent in je strijd tot het uiterste gegaan,
niemand kan begrijpen wat jij hebt doorstaan.

8
....jaar samen
samen gelachen
samen gehuild
maar altijd hand in hand
samen verder.

9
Eenvoud is het kenmerk
van het ware

10
Zoveel herinneringen samen
zoveel dingen die mij aan jou verbindt
Ik weet zeker dat ik dat nooit bij een ander vind.

11
Hier klonk van liederen en overmaat
Nu is alles met stomheid geslagen
Dag, allerliefste.....(naam)

12
Er zijn geen woorden voor een zieke,
van wie je weet; Zij redt het niet
Je streelt haar wang, je ziet haar ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor haar einde,
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen haar leven,
maar ook haar lijden overnam.

13

Het geluk is van glas;
juist als het eindelijk glanst
breekt het stuk.

14

Nooit zal ik je vergeten,
we hebben elkaar steeds in de ogen gekeken.
Jouw lach zit in mijn herinnering gesloten,
we hebben vele vreugdevolle items besproken.
Je bent niet van mij weggegaan,
we ontmoeten elkaar in een volgend bestaan.
Onze liefde hebben we aan elkander gegeven,
jij en ik hebben veel geleerd van dit leven.
Daarom moet afscheid niet treurig zijn,
maar het gevoel van warme zonneshijn.
Ook voor hen die hier op aarde blijven kan de liefde helen,
ik dank het bestaan dat we de liefde hebben mogen delen.

15

Als het leven een vijand wordt,
komt de dood als een vriend.

16

Te snel voorbij,
de vele dromen.
Oneerlijk is het lot,
dat nu is gekomen

17

Zij/hij heeft haar/zijn leven geleefd;
op haar/zijn manier gedaan
Een uniek mens is van ons heengegaan

18

Afscheid nemen doet zo'n pijn,
toch vonden we het fijn,
om tot het laatste moment bij je te zijn.

19

Waar God van houdt,
neemt hij vroeg tot zich.

20

Veel te vroeg heb je ons verlaten,
waarom hadden wij nooit iets in de gaten?

21

'n Beetje
Sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje
en alle beetje die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je
Het is je dikwijls zelf ontgaan,
je zegt: "Ik ben wat moe"
Maar op een keer dan ben je,
aan je laatste beetje toe.
(Toon Hermans)

22

Zo dapper heb je gestreden,
en zo moedig heb je het aanvaard
Rust zacht lieve(naam)
we zullen je erg gaan missen

22
Elke dag opnieuw beginnen
je weg te vinden
om het leven te beminnen

23
Zo bijzonder
Zoveel wils- en levenskracht
zo moedig,
Zo'n ongelijke strijd

24
Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt ze nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de jaren knellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud.
Bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt

25
Veilig in Jezus' armen
veilig aan Jezus' hart

26
De strijd opgegeven,
vaarwel mijn liefste

27
Waar mensen, mensen zijn,
die elkaar verstaan.
Waar liefde, liefde is,
daarheen wil ik gaan.
Waar het eeuwig vrede is,
waar de zon altijd schijnt
Waar de nieuwe wereld is,
die niet meer verdwijnt.

28
Waar je ook bent, ik zou het niet weten.
Niet in tijd of afstand te meten.
Ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zo dichtbij.

29
Zij die zonlicht brengen
in het leven van anderen
worden zelf ook aangeraakt,
door warmte en licht.

30
Leven is eeuwig
en liefde onsterfelijk
en de dood is slechts een horizon
en een horizon is niets dan een grens
aan ons gezichtsvermogen

31
Als verstand en gevoel in harmonie samen gaan
zal de symfonie nooit vals klinken

32
En dan kun je alleen maar stil zijn,
waar haal ik nu mijn woorden vandaan?

33
Mamma,wij zijn nog zo klein
waarom nu, het was zo fijn.
Je aai, je grapjes, je lieve lach
we missen het iedere dag.
Voor altijd zit je in ons hart
op een plaatsje, heel apart.

34
.....en toch steeds weer
zullen we je tegen komen.
Zeg nooit: "Het is voorbij"
Slechts je lichaam werd ons ontnomen
niet wat je was en ook niet wat je zei.....

35
Drievoudig is de gang des tijds
Dralend komt de toekomst nader
Pijlsnel is vervlogen het heden
Eeuwig stil staat het verleden

36
Bij het denken aan de liefde
heb ik de liefde lief.
En het is de liefde tot u Geliefde
die mij tot die liefde hief.

37
Fijne herinneringen geven ons kracht,
Jouw liefde voelen wij altijd om ons heen.

38
Als leven lijden wordt,
is sterven een verlossing

39
Uit de nacht rijst morgenrood,
het leven uit de dood.

40
Midden uit het volle leven
vanuit een druk bestaan
is plotseling van ons heengegaan.....(naam)

41
Verrijzen is ons geloof,
weerzien onze hoop,
gedenken onze liefde.
Onder Gods handen leef ik mijn leven,
In Gods handen geef ik mijn leven terug...
Jullie, die mij zo liefgehad hebben,
let niet op het leven wat ik afgesloten heb,
maar op het leven dat ik begin.
(Sint Augustinus)

42
Waarom al dat vechten
Waarom al die pijn
Je wilde hier niet weg
je wilde bij ons zijn
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht
Je wilde graag verder
maar verloor dit gevecht.

43
Hij/Zij was er altijd voor iedereen,
maar nog zoveel te doen,
zoveel te geven,
hij/zij was nog niet klaar met dit leven.

44
Veel fijne herinneringen,
Verzachten onze smart
Voorgoed uit ons midden,
Voor altijd in ons hart

45
Er was altijd:
Zoveel liefde
Zoveel gezelligheid
Zoveel gelach
Alles wat we nu nog hebben is
zoveel.....stilte
Dag lieve.....(naam)

46
Het laatste beetje is nu op,
veel had ik te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand,
gedoofd zijn alle vuren.

47
Als de draad wordt door geknipt,
voel je pas de diepte van verbonden zijn.
Als de draad wordt door geknipt,
voel je pas de pijn van gewond en alleen te zijn.

48
Aan het roer dien avond stond het hart,
en schepte maan en bossen bij zich in
en zeilend over spiegeling,
van al wat hij/zij geleden had
voer het met wind en schemering,
om boeg en tuig voorbij de laatste stad.

49
Een echte vriend(in) is van ons heen gegaan
die wetenschap is moeilijk te bevatten
wie zoals zij/hij in het leven heeft gestaan
was tot een zegen die niet is in te schatten.

50

Je vader blijft je vader
zo eigen en vertrouwd
Je wilt hem niet graag missen
omdat je van hem houdt
Maar eens dan komt de dag
dat je hem moet laten gaan
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een traan

51

Waarom al dat vechten,
waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg,
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en helemaal niet terecht
Je wilde graag nog verder
maar verloor dit gevecht.
(Ria Schut)

52

Elk leven heeft zin,
als men in vrede sterft.

53

Het verlies was er al voor het einde
de rouw voordat het afscheid kwam
toen die onzekere verwarring,
bezit van je gedachten nam
Vaak zullen we je nog tegen komen
met wat je was en wat je zei.
Je bent wel van ons weggenomen
maar een stuk van jouw, blijft altijd heel dichtbij.

Voor alles is een juiste tijd.

54

Nooit vragend, nooit klagend
Je lasten in stilte dragend
Je handen hebben voor ons gewerkt
Je hart heeft voor ons geklopt
Je ogen hebben ons tot het laatste moment opgezocht

55

Langzaam zie ik hen gaan
die ik nog bij mij had
de bocht om van het pad
wat goud doorschenen stof
dan wordt het hof
nog stiller dan voorheen
De liefste, een voor een

56

Het hart van de mens,
de bodem van de zee
beiden onpeilbaar

57

Wie bemind werd en beminde
laat meer dan een leegte achter
Hij is onvergetelijk, onherroepelijk
Zijn naam wordt genoemd,
zijn gezicht wordt niet gewist.

58

Uit de nacht rijst morgenrood
het leven uit de dood

59

Midden uit het volle leven,
vanuit een druk bestaan,
is plotseling van ons heen gegaan,...

60

Als het leven, lijden wordt
is sterven een verlossing

61

De zonnegloed van de liefde
Leidt de mens tot volmaaktheid

62

Mijn tranen vallen op je koude handen,
wanneer ik naar je kijk.
Telkens denk ik aan die handen,
nooit meer onder handbereik....
(Ria Schut)

63

In de schemer van zijn strijd,
heeft hij altijd gebeden tot Maria
Zijn onafscheidelijke beeldje
van rust en kracht.

64

Jouw verlies was er al voor het einde
de rouw, voordat je afscheid nam.
toen die zekere verwarring
bezit van jouw gedachten nam,
Wij voelen met jou mee, jouw stil verdriet
Nu rouwen wij, maar treuren niet.

65

Het eindsignaal heeft geklonken
we staan allemaal buiten spel
geen extra tijd
geen score
de wedstrijd is afgelopen

66

Als je ouder wordt
en niet meer weet wie je bent
als je mensen ziet
maar ze niet echt meer herkent,
als je toch blijft strijden
om bij ons te leven
dan hopen wij
dat je nu de rust is gegeven.

67

Ware moed is niet geen angst te hebben,
maar de angst overwinnen.

68

Altijd voor een ander toegewijd
Soms ook een tikkeltje eigengereid
Sneller dan het leven dat zij heeft geleid
Werd zij ingehaald door de tijd

69

Het liefste wat ik heb bezeten
ruimjaar de spil van mijn bestaan
Vraag me niet dat te vergeten
en gewoon weer door te gaan

70

Nu moet ik verder zonder jouw
Je stem zal ik nooit meer horen
Nooit meer jouw armen om mij heen
Ik voel mij hopeloos alleen
De mooiste herinnering zal zijn
mijn hele leven met jouw, dat was fijn.

71

Dáárom hebben wij die handen en die armen,
om als het koud wordt rond het hart
elkaar te warmen.